

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 22.1.2014
COM(2014) 25 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU ȘI
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN**

O viziune a pieței interne a produselor industriale

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2014) 23 final}

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU ȘI COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN

O viziune a pieței interne a produselor industriale

(Text cu relevanță pentru SEE)

1. INTRODUCERE

În 2012, Uniunea a sărbătorit cea de-a douăzecea aniversare a pieței unice, garantul liberei circulații a mărfurilor, serviciilor, persoanelor și capitalurilor în cadrul Uniunii Europene. Comunicarea are ca obiectiv formularea unui număr de recomandări pentru legislația privind piața internă a produselor industriale și definirea unei viziuni mai largi pentru următoarea decadă. Documentul de față va fi transmis Consiliului European, astfel cum s-a solicitat în cadrul reuniunii acestuia din 14 și 15 martie 2013.

Consolidarea eficacității pieței interne a produselor industriale a fost identificată ca prioritate în versiunea actualizată din octombrie 2012 a inițiativei privind o politică industrială integrată¹. Aceasta a propus reindustrializarea Uniunii Europene, pe baza unei strategii structurate pe patru piloni, unul dintre aceștia vizând îmbunătățirea accesului la piețe.

Prin urmare, Comisia Europeană a analizat legislația UE din domeniul produselor industriale, pentru a evalua coerența generală a cadrului de reglementare și adecvarea sa la necesități, precum și pentru a crea o bază de date privind efectele de reglementare cumulate dintr-o perspectivă industrială. În paralel, Comisia a organizat o consultare publică a părților interesate. Prezenta comunicare se bazează pe rezultatele evaluării și ale consultării publice și pe analizele mediului de reglementare a pieței interne a produselor industriale. În documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește comunicarea sunt prezentate detalii privind evaluarea, consultarea publică și câteva studii de caz.

Piața internă a produselor s-a situat în avangarda integrării economice a UE. Obstacolele de natură reglementară din interiorul Uniunii sunt fie prevenite, prin intermediul Directivei 98/34/CE², fie eliminate, prin aplicarea principiului recunoașterii reciproce sau cu ajutorul legislației de armonizare a Uniunii Europene. Această legislație are un dublu obiectiv: garantarea, în primul rând, a faptului că produsele introduse pe piața europeană asigură niveluri ridicate de protecție a sănătății și siguranței și a mediului și, în al doilea rând, garantarea liberei circulații a produselor prin înlocuirea normelor naționale cu un set unic și armonizat de condiții privind introducerea produselor pe piața internă, astfel încât acestea să poată circula liber.

¹ COM(2012) 582 final „O industrie europeană mai puternică pentru creșterea și redresarea economiei - Actualizare a comunicării privind politica industrială”.

² Directiva 98/34/CE stabilește o procedură care obligă statele membre să notifice Comisiei și celorlalte state membre toate proiectele de reglementări tehnice privind produsele, înainte ca acestea să fie adoptate în legislația națională. Procedura va fi extinsă în curând și la serviciile societății informaționale.

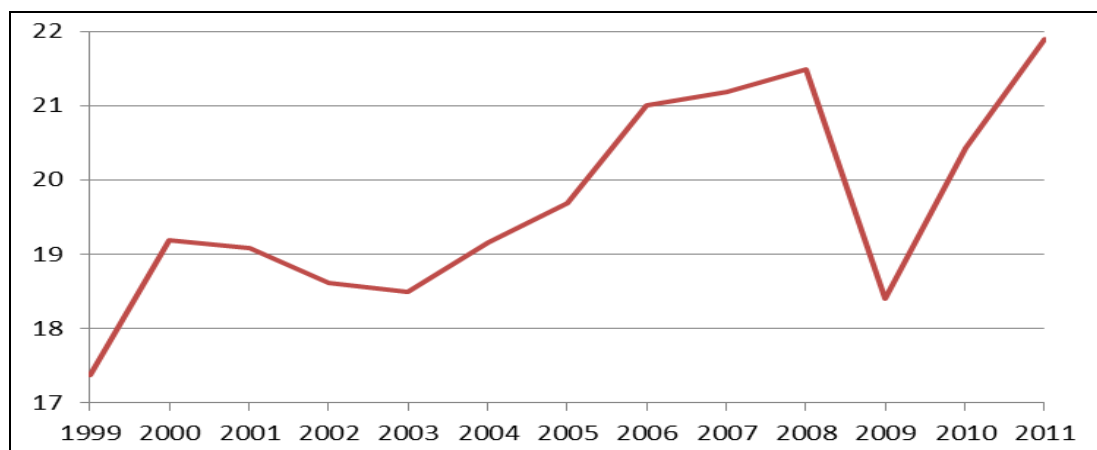
Prezenta comunicare vizează produsele industriale, și anume produsele nealimentare fabricate printr-un proces industrial³. Ea acoperă o gamă largă de produse, precum diferite tipuri de utilaje, echipamente radio, dispozitive electrice și electronice, jucării și multe altele. *Acquis-ul* UE în ceea ce privește produsele industriale s-a extins treptat, în prezent existând peste 30 de directive și regulamente⁴, care acoperă produse industriale specifice (de exemplu, echipamentele sub presiune, dispozitivele pe bază de gaz) sau care se aplică orizontal mai multor grupe de produse diferite, precum Regulamentul REACH (referitor la produsele chimice) și Directiva privind proiectarea ecologică.

Prezenta comunicare nu vizează actele normative ale Uniunii care au făcut recent obiectul unui important proces de revizuire, cum ar fi cele privind dispozitivele medicale, articolele cosmetice, produsele pentru construcții sau siguranța produselor de consum și supravegherea pieței. Produsele chimice și autovehiculele se situează și ele în afara domeniului de aplicare al analizei deoarece legislația Uniunii din aceste sectoare a făcut recent obiectul unei evaluări sau al unei verificări a adecvării. În fine, produsele farmaceutice sunt excluse ca urmare a naturii lor foarte specifice.

2. CARE SUNT BENEFICIILE OFERITE DE PIAȚA INTERNĂ A PRODUSELOR INDUSTRIALE?

Din momentul în care, în 1993, piața unică a devenit o realitate, comerțul cu mărfuri în interiorul UE a crescut, ca proporție din PIB, cu aproape 5 puncte procentuale. Comerțul în interiorul UE a reprezentat aproape 17 % din PIB-ul UE în 1999 și aproape 22 % în 2011. Mai mult, comerțul în interiorul UE reprezintă un procent foarte mare din PIB în majoritatea statelor membre.

Figura 1 – Evoluția comerțului cu mărfuri în interiorul UE reprezentată ca proporție din PIB-ul UE, 1999-2011 (medie a exporturilor și a importurilor) - Sursa: Eurostat

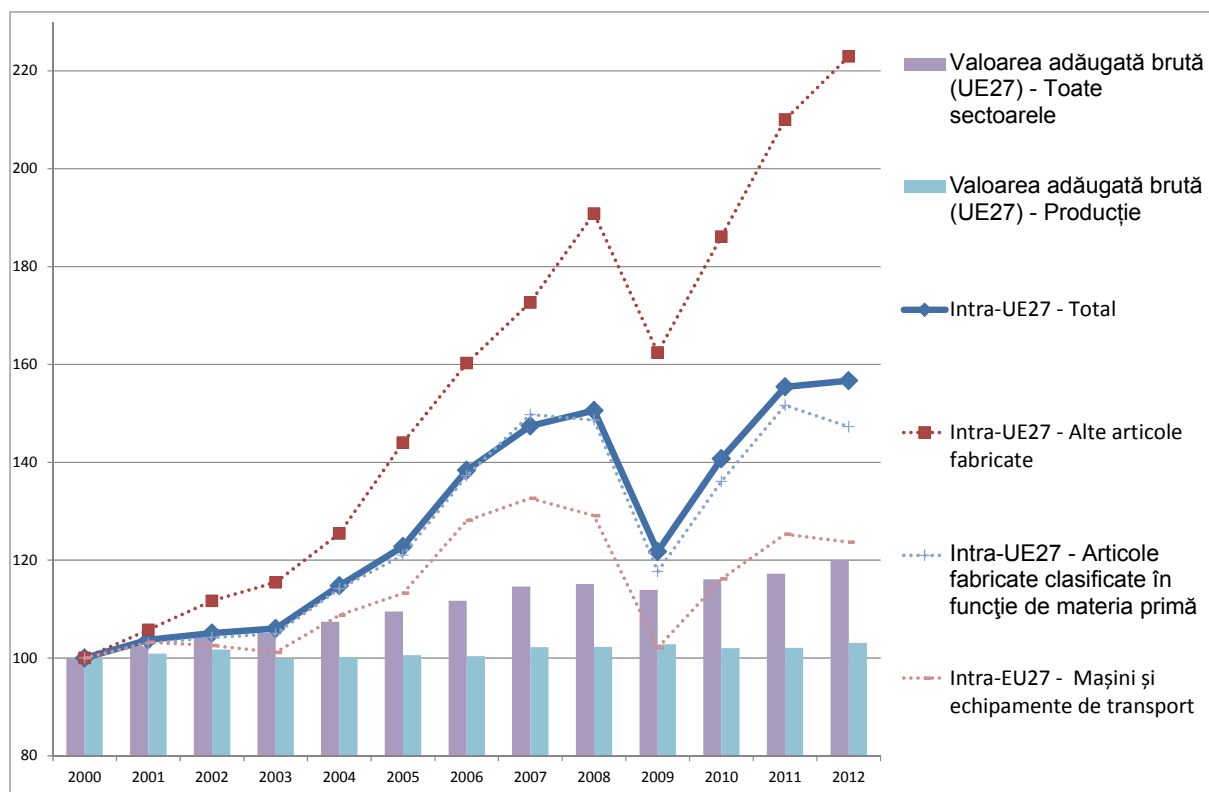
Evoluția comerțului în interiorul UE în cadrul celor trei categorii largi de produse industriale din nomenclatura SITC (utilaje și echipamente de transport, produse fabricate clasificate în funcție de materia primă și alte articole fabricate) a depășit

³ Noțiunea de „produse industriale” nu ar trebui privită în opoziție cu noțiunea de „produse de consum”. Dacă, în primul caz, definiția se bazează pe procesul de producție, în cel de-al doilea este vorba despre utilizarea finală. Prin urmare, o mulțime de produse industriale sunt totodată produse de consum, deși nu în întregime (o parte dintre acestea fiind destinate exclusiv uzului profesional).

⁴ O listă indicativă a actelor de armonizare ale Uniunii este disponibilă la adresa: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/documents/internal-market-for-products/new-legislative-framework/index_en.htm#h2-2

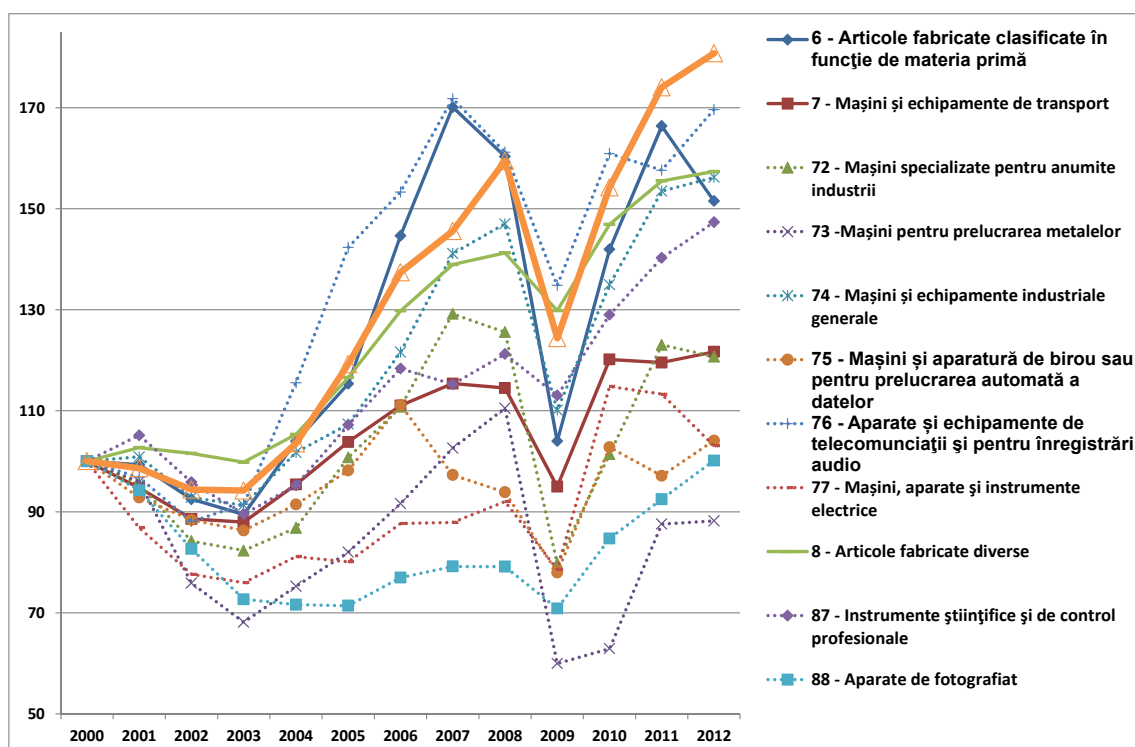
ritmul de creștere al valorii adăugate totale în sectorul industrial european între 2000 și 2012 (a se vedea graficul de mai jos).

Figura 2 – Evoluția comerțului în interiorul UE (exporturi, 2000=100) în anumite sectoare industriale în raport cu valoarea adăugată brută în sectorul industrial - Sursa: Eurostat

Deși există diferențe semnificative între sectoarele acoperite de legislația de armonizare a Uniunii referitoare la produsele industriale, cea mai mare parte a acestora a înregistrat o creștere a nivelului comerțului în interiorul UE, în special între 2003 și 2008. Cu toate că trei sectoare au înregistrat o scădere a nivelului comerțului în interiorul UE începând cu 1999 (mașinile și aparatura de birou sau pentru prelucrarea automată a datelor, mașinile de prelucrare a metalului și aparatele fotografice), este posibil ca această scădere să fi fost cauzată, în mare măsură, de declanșarea crizei financiare în 2008, dar și de alte dinamici legate, de exemplu, de apariția telefoanelor inteligente și a tabletelor.

Figura 3 – Evoluția comerțului în interiorul UE în anumite sectoare industriale (valoarea importurilor; 1999=100) – Sursa: Eurostat

Un acces îmbunătățit la piața internă și la piețele mondiale a condus la economii de scară și de gamă mai mari, consolidând astfel competitivitatea și rentabilitatea întreprinderilor, grație unei convergențe a normelor și a produselor nu doar la nivel european ci, într-o oarecare măsură, și la nivel mondial. Înainte de înființarea pieței unice, fiecare stat membru al UE impunea obligații întreprinderilor în interesul siguranței, sănătății și protecției consumatorilor. Acest fapt conducea la crearea unor bariere normative semnificative în calea comerțului cu produse, ca urmare a multitudinii de norme și cerințe care obligau întreprinderile să trateze fiecare stat membru al UE ca piață separată și să ofere produse diferite.

Într-un astfel de mediu de afaceri, întreprinderile care desfășurau activități comerciale transfrontaliere se vedeau obligate să suporte costuri ridicate de punere în conformitate. Adoptarea succesivă de către Uniune a unor acte legislative de armonizare orizontale și verticale a soluționat, prin urmare, în mod direct nevoile industriei europene.

În anumite cazuri, nu existau norme de drept intern înainte de adoptarea legislației UE, care astfel a acoperit lacunele normative, permițând întreprinderilor să beneficieze de o piață mai mare pentru propriile produse, asigurând în același timp niveluri ridicate de siguranță a produselor și protecție. De exemplu, până la adoptarea Directivei privind echipamentele tehnice⁵ în 1989, multe dintre cadrele juridice naționale nu reglementau în mod corespunzător siguranța și utilizarea echipamentelor electrice și mecanice, în ciuda nivelului ridicat de risc la care erau expuși operatorii acestor echipamente. În aceste sectoare, legislația UE a precedat cu mult dezvoltarea legislației naționale, prevenind astfel apariția diferitelor reglementări naționale care, în caz contrar, ar fi condus la fragmentarea pieței, la apariția unor obstacole în calea liberei circulații a produselor și la sarcini administrative mai mari legate de punerea în conformitate.

⁵ JO L 157 din 9.6.2006, p. 24.

Apropierea legislației privind produsele prin intermediul legislația pieței interne a fost decisivă pentru promovarea competitivității industriale, deoarece convergența reglementărilor la nivelul UE, bazată pe standarde tehnice voluntare, a promovat accesul la noi piețe în cadrul pieței interne și a condus la o concurență mai loială și la condiții de concurență echitabile între operatorii economici. Legislația de armonizare a Uniunii consolidează competitivitatea și în alte moduri, de exemplu prin efectele pe care le are asupra convergenței normelor și a produselor la nivel mondial, prin susținerea unei adoptări mai extinse a inovării și a rezultatelor cercetării și inovării (grație unei abordări neutre din punct de vedere tehnologic) sau prin promovarea consolidării industriei, care conduce la realizarea unor economii de scară chiar mai mari, întreprinderile producătoare devenind capabile să opereze atât în cadrul pieței interne, cât și în afara acesteia.

3. EVOLUȚIA DREPTULUI UNIUNII PRIVIND PRODUSELE INDUSTRIALE

3.1. UE reglementează doar elementele esențiale...

Începând din 1985, Uniunea a aplicat un mecanism unic pentru legislația armonizată privind produsele: organul legislativ al Uniunii stabilește „cerințele esențiale” privind siguranța, sănătatea și alte interese publice, pe care întreprinderile trebuie să le îndeplinească atunci când introduc produse pe piața Uniunii. Principiul fundamental este acela că întreprinderile trebuie să demonstreze îndeplinirea cerințelor esențiale stabilite în legislația de armonizare a Uniunii, eventual cu ajutorul standardelor armonizate dezvoltate de organizațiile de standardizare europene. Produsele pot să fie apoi vândute pretutindeni pe piața internă.

Așa-numita „abordare nouă” a regulamentului privind produsele a redus în mod considerabil diferențele dintre reglementările tehnice naționale privind produsele și a contribuit la crearea unei piețe unice, fără frontiere, a produselor industriale armonizate. Aceasta a redus barierele în calea accesului pe piață al industriei și a facilitat activitatea întreprinderilor pe piețele paneuropene. Piața internă a produselor industriale a generat beneficii economice și de ocupare a forței de muncă, prin contribuția sa la intensificarea comerțului în interiorul UE. Prin urmare, ea este recunoscută la scară largă ca fiind unul dintre cele mai importante succese ale UE.

3.2. ...cu și pentru cetățeni, întreprinderi și statele membre...

Normele europene privind produsele industriale se bazează pe aportul inestimabil al mai multor grupe importante de actori:

- se așteaptă ca **producătorii și alte întreprinderi** din lanțul de provizionare să ia măsurile necesare pentru ca produsele lor să respecte cerințele legale. Producătorii trebuie să urmeze diferite proceduri de evaluare a conformității și în același timp – în principal prin intermediul asociațiilor din domeniu – pot participa la dezvoltarea standardelor tehnice și pot monitoriza punerea în aplicare a legislației. **Alte părți interesate relevante** – de exemplu consumatorii, grupurile ecologice și sindicatele – participă și ele foarte activ la acest proces.
- anumite mecanisme și structuri care susțin punerea în aplicare a legislației de armonizare a Uniunii sunt responsabilitatea **statelor membre**. Statele membre sunt responsabile cu elaborarea normelor naționale de punere în aplicare și cu desemnarea organismelor competente de evaluare a conformității, așa-numitele „organisme notificate”; ele au sarcina de a stabili, de asemenea, dacă

mecanismele de acreditare sunt sau nu necesare și de a monitoriza funcționarea organismelor notificate. Statele membre sprijină și îndrumă totodată întreprinderile pentru a asigura eficacitatea punerii în aplicare, a supravegherii pieței și a aplicării legislației.

- La nivelul UE, **Comisia** are un rol general important în monitorizarea și evaluarea punerii în aplicare a legislației de armonizare a Uniunii privind produsele industriale, în evaluarea sferei de aplicare a posibilelor modificărilor în materie de reglementare și în urmărirea eventualelor încălcări ale legislației UE. Comisia are, de asemenea, responsabilitatea de a solicita organismelor de standardizare ale UE să elaboreze standarde tehnice în sprijinul legislației, în conformitate cu prioritățile identificate în Programul de lucru anual al Uniunii pentru standardizarea europeană⁶. Programele-cadru de cercetare europene succesive au contribuit la elaborarea unor standarde privind tehnologiile și produsele. Aceste activități vor fi continuate în cadrul programului „Orizont 2020”.

3.3. ...dar nu se ferește să aplice reforme profunde, atunci când este cazul.

Legislația Uniunii privind produsele industriale stabilește principalele cerințe pentru întreprinderi. Printre acestea se numără, de exemplu, marcajul CE care indică conformitatea produsului cu legislația UE și măsurile obligatorii care trebuie adoptate înainte de aplicarea pe un produs a marcajului CE, cum ar fi prezentarea unei declarații de conformitate.

Deși, în principiu, cerințele administrative pentru întreprinderi sunt clare (marcajul CE, declarația de conformitate, auto-certificarea sau evaluarea conformității de către o terță parte în funcție de tipul de directivă sau de regulament și de nivelul de siguranță sau de alte riscuri implicate), în practică au apărut anomalii și diferențe între textele juridice ale UE. Aceasta se datorează faptului că volumul total al legislației a crescut, iar textele legislative individuale s-au dezvoltat în mod independent. De exemplu, cerințele privind declarațiile de conformitate diferă de la o directivă la alta, atât în legătură cu informațiile care trebuiau furnizate, cât și în ceea ce privește chestiunea de a stabili dacă declarațiile trebuie să însoțească produsul, sau pot fi incluse separat în manualul de utilizare atașat.

A existat, prin urmare, o necesitate urgentă de standardizare și de asigurare a unei mai mari coerențe din punct de vedere al cerințelor pentru întreprinderi și autorități naționale. Începând cu 2009, legislația Uniunii privind produsele industriale a suferit reforme radicale pentru eliminarea neconcordanțelor dintre diferite texte legislative de armonizare și pentru facilitarea reducerii sarcinii suportate de întreprinderi:

- peste **50 de propuneri diferite de revizuire a directivelor** privind o serie largă de produse industriale, variind de la jucării la instalații pe cablu⁷, au fost propuse și/sau adoptate în perioada 2009-2013. Cea mai mare parte a acestor

⁶ COM(2013) 561 final.

⁷ Directiva 2013/29/UE privind articolele pirotehnice a fost deja adoptată, iar organul legislativ a ajuns de asemenea la un acord referitor la directiva privind ambarcațiunile de agrement. Propunerile referitoare la echipamentele radio, compatibilitatea electromagnetică, produsele de joasă tensiune, ascensoarele, echipamentele utilizate în atmosfere explozive (ATEX), explozibili de uz civil, instrumentele de măsurare, instrumentele de măsurare neautomate, recipientele simple sub presiune, echipamentele sub presiune, echipamentele individuale de protecție, instalațiile pe cablu și aparatele consumatoare de combustibili gazoși sunt în continuare pendinte.

directive și regulamente va trebui să fie transpusă sau pusă în aplicare până în 2015, cel târziu.

- **Regulamentul privind produsele pentru construcții**⁸ a fost adoptat în 2011 și a început să fie pus în aplicare în 2013.
- **Regulamentul privind standardizarea**⁹ a fost adoptat în 2012 și a început să fie pus în aplicare în 2013.
- în plus, două propuneri legislative orizontale de **regulamente privind supravegherea pieței și siguranța produselor de consum** au fost prezentate și ar trebui adoptate de Parlamentul European și de Consiliu în 2014.
- o analiză preliminară indică faptul că părțile interesate par a fi mulțumite de normele actuale ale Uniunii privind **echipamentele tehnice și jucăriile**. Cu toate acestea, Comisia va lansa o procedură de evaluare a Directivei privind echipamentele tehnice în 2015 și, pe baza informațiilor primite din partea statelor membre și a tuturor părților interesate în 2014, va analiza în ce măsură eficacitatea normelor privind siguranța jucăriilor trebuie sau nu întărită.
- principiul **recunoașterii reciproce** este unul dintre pilonii pieței interne; în domeniul produselor industriale, el este prevăzut în „Regulamentul privind recunoașterea reciprocă”¹⁰. În conformitate cu concluziile Consiliului din decembrie 2013¹¹, Comisia va lansa o procedură de evaluare a funcționării principiului recunoașterii reciproce și va transmite un raport în acest sens Consiliului în 2015.

4. REVIZUIREA LEGISLAȚIEI UNIUNII PRIVIND PRODUSELE INDUSTRIALE

O evaluare aprofundată și independentă a funcționării de zi cu zi a legislației Uniunii privind produsele industriale a analizat impactul său asupra întreprinderilor, administrațiilor naționale și altor părți interesate. Concluzia generală este că legislația privind piața internă este relevantă pentru îndeplinirea obiectivelor UE vizând luarea unor măsuri de armonizare tehnică cu grad ridicat de protecție a sănătății, siguranței și consumatorilor, precum și a mediului. Cadrul juridic al pieței interne prezintă de asemenea o capacitate intrinsecă de adaptare la schimbări.

Cu toate acestea, evaluarea și consultarea publică au identificat o serie de probleme sau aspecte susceptibile de a fi îmbunătățite și au condus la o serie de recomandări. Aceste recomandări, care sintetizează opiniile părților interesate și evaluarea independentă a legislației sunt următoarele:

4.1. Îmbunătățirea arhitecturii legislației de armonizare a Uniunii

- (1) instrumentul preferat pentru punerea în aplicare a legislației de armonizare a Uniunii ar trebui să fie **regulamentul, mai degrabă decât directiva**. Această alegere ar permite eliminarea decalajelor provocate de intrarea în vigoare la momente diferite, pe teritoriul Uniunii, a actelor legislative naționale și ar reduce riscul de transpunere, interpretare și aplicare divergente. Fezabilitatea

⁸ JO L 88 din 4.4.2011, p. 5.

⁹ JO L 316 din 14.11.2012, p. 12.

¹⁰ Regulamentul (CE) nr. 764/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor norme tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Deciziei nr. 3052/95/CE.

¹¹ Concluziile Consiliului privind politica pieței unice (documentul nr. 16443/13).

acestei abordări ar trebui să fie, însă, confirmată printr-o evaluare de la caz la caz, avându-se în vedere obiectivul unei mai bune reglementări, precum și principiul subsidiarității. După o analiză pozitivă, Comisia a propus, de exemplu, un regulament privind echipamentele radio¹².

- (2) legislația de armonizare a Uniunii privind produsele industriale ar trebui să facă obiectul unor **revizuri periodice**, pentru a se asigura un cadru de reglementare consecvent, fără lacune, inconsecvențe și sarcini reglementare care ar putea fi reduse și fără duble impuneri, atât în legislația în sine, cât și între diferite texte legislative din legislația de armonizare a Uniunii privind produsele industriale. Astfel de revizii ar trebui să aibă loc în mod regulat pentru a se garanta faptul că legislația este în permanență actualizată, își atinge obiectivele într-o măsură acceptabilă și reflectă atât evoluția industriei, cât și inovarea produselor.
- (3) ar trebui avut în vedere **un regulament orizontal, pe baza Deciziei nr. 768/2008/CE**, care să stabilească definițiile și alte elemente comune aplicabile la nivelul întregii legislații de armonizare a Uniunii, conferindu-i acesteia un grad sporit de consecvență.
- (4) ar trebui realizată **actualizarea regulată a orientărilor fără caracter obligatoriu privind conformitatea cu legislația Uniunii în materie de armonizare**, precum „Ghidul albastru privind punerea în aplicare a normelor UE privind produsele”¹³. Dacă este posibil, orientările ar trebui să ofere o privire de ansamblu asupra motivelor care au stat la baza anumitor cerințe sau standarde.
- (5) într-o serie de domenii legate de produsele profesionale, legislația aplicabilă în **etapa de utilizare (de exemplu, instalații, întreținere)** stabilește la nivel național impune bariere suplimentare care reduc beneficiile legislației armonizate. Deși aceste aspecte sunt în afara sferei de aplicare a legislației de armonizare a Uniunii privind produsele industriale în sine, elaborarea acestei legislații și dispozițiile pe care le conține ar trebui să ia în considerare aspectele respective pentru a elimina, în măsura posibilului, toate obstacolele.

4.2. Consolidarea eficacității cadrului de reglementare

- (6) Comisia ar trebui să ia în considerare în continuare modalități de **consolidare a participării IMM-urilor și a părților interesate din cadrul societății civile (de exemplu, asociații ale consumatorilor și asociații ale utilizatorilor profesionali) în elaborarea inițiativelor de acțiuni legislative la nivelul UE și în cadrul proceselor de standardizare**. O posibilitate ar fi garantarea faptului că asociațiile sectoriale orientate către IMM-uri sunt mai bine reprezentate în grupurile de lucru din domeniul legislației specifice de armonizare a Uniunii privind produsele industriale, cu acoperirea costurilor de participare ale acestora, în măsura posibilului.
- (7) organizațiile naționale de standardizare ar trebui să fie încurajate **să pună la dispoziție gratuit pe paginile lor de internet extrase ale standardelor armonizate**. Producătorii, în special IMM-urile, nu pot ști cu exactitate în prealabil care sunt standardele de care au nevoie. Punerea la dispoziție gratuit a

¹²

COM(2012) 584 final.

¹³

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/documents/internal-market-for-products/new-legislative-framework/index_en.htm#h2-3

extraselor ar reduce timpul și costurile suportate pentru achiziționarea de standarde care nu sunt necesare.

- (8) ar trebui să se facă o **trecere mai rapidă către „supravegherea electronică a pieței”** în cadrul căreia operatorii economici să pună la dispoziție online informațiile privind conformitatea, ori de câte ori acest lucru este posibil. Documentația tehnică și informațiile mai sensibile solicitate de autoritățile de supraveghere a pieței ar putea fi transferate electronic, prin intermediul unei transmisii securizate. Aceasta ar promova modalitățile mai eficiente de asigurare a transparenței și furnizarea reciprocă de informații privind conformitatea și de date între autoritățile de supraveghere și întreprinderi.
- (9) pentru a facilita **tranziția către un viitor informatizat al supravegherii pieței**, autoritățile de supraveghere a pieței (și, dacă este cazul, autoritățile vamale) trebuie să fie dotate cu echipamente de scanare sau cititoare pentru telefoane inteligente, care se vor conecta la secțiunea privind conformitatea de pe pagina de internet a operatorilor economici sau la o pagină de internet dedicată, individuală. Această opțiune depinde de identificarea resurselor și necesită investiții comune făcute de reprezentanții industriei și autoritățile de supraveghere a pieței.
- (10) întreprinderilor ar trebui să li se acorde o mai mare flexibilitate în îndeplinirea cerințelor de trasabilitate pentru a promova o utilizare la scară mai largă a **etichetării electronice**. Aceasta ar contribui la atenuarea preocupărilor majore pe care întreprinderile le au cu privire la cerințele actuale de trasabilitate pentru produse și ambalaje care prevăd furnizarea de informații complete privind beneficiarul. Acestea sunt considerate inutile și prejudiciabile pentru estetica și designul industrial al produsului. Etichetarea electronică oferă o modalitate alternativă viabilă pentru îndeplinirea aceluiași cerințe.
- (11) atunci când o grupă de produse, în prezent nearmonizată, devine parte a unei grupe de produse armonizate, ar trebui să se prefere, dacă este posibil, **integrarea de noi grupe de produse în textele legislative existente din legislația de armonizare a Uniunii privind produsele industriale**, mai degrabă decât să se propună noi texte legislative. Un bun exemplu în acest sens sunt echipamentele tehnice agricole pentru împrăștierea pesticidelor, care au fost incluse în Directiva privind echipamentele tehnice.

4.3. Consolidarea regimului de punere în aplicare a legislației de armonizare a Uniunii

- (12) **mecanismele pentru facilitarea cooperării și a schimbului de informații** între autoritățile de supraveghere a pieței și Comisie, precum RAPEX¹⁴ și ICSMS¹⁵, ar trebui să fie susținute în continuare. Acțiunile de coordonare și sprijin ale UE din domeniul supravegherii pieței, desfășurate în cadrul „Pachetului privind siguranța și supravegherea pieței”¹⁶, sunt fundamentale și

¹⁴ Sistem de alertă rapidă pentru produsele nealimentare periculoase. Mai multe informații privind RAPEX sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/index_en.htm

¹⁵ Sistem de informare și comunicare privind supravegherea pieței. Mai multe informații privind ICSMS sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/internal-market-for-products/icsms/index_en.htm

¹⁶ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/internal-market-for-products/market-surveillance/index_en.htm#h2-1

ar trebui menținute, în coordonare cu autoritățile de supraveghere a pieței, cu obiectivul unei utilizări mai eficiente a resurselor.

- (13) **utilizarea acreditării ar trebui consolidată în continuare**, prin intermediul unei abordări consecvente în domeniul reglementat, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008¹⁷.
- (14) **sinergiile dintre diferitele structuri ar trebui exploatate la maximum** în cadrul regimului de punere în aplicare al legislației de armonizare a Uniunii privind produsele industriale. Este necesară sporirea sinergiilor dintre SOLVIT - organismul care soluționează problemele generale legate de nefuncționarea pieței interne, Rețeaua întreprinderilor europene - care ajută IMM-urile să beneficieze de oportunitățile de pe piața internă și punctele de informare pentru produse - care au cunoștințe mai specializate despre legislația nearmonizată privind produsele. De exemplu, ar putea exista trimiteri reciproce la dosare între SOLVIT, Rețeaua întreprinderilor europene și punctele de informare pentru produse. Posibilitatea utilizării Sistemului de informare al pieței interne¹⁸ pentru a pune în legătură punctele naționale de informare pentru produse ar trebui, de asemenea, investigată. Personalul care lucrează în diferitele structuri ar putea fi mai bine informat cu privire la mecanismele de coordonare și punctele de informare pentru industrie care se specializează în probleme legate de piața internă a produselor industriale.
- (15) Rolul **punctelor de informare pentru produse**, stabilit de Regulamentul privind recunoașterea reciprocă¹⁹ ar trebui extins la produsele armonizate, pentru a asigura un prim punct de contact pentru întreprinderi. Pe lângă faptul ca majoritatea acestora nu știu pe cine să contacteze, în rândul anumitor întreprinderi mai mici și microîntreprinderi există un nivel scăzut de cunoștințe referitoare la legislația privind piața internă, ele nefiind nici măcar sigure care este legislația aplicabilă propriilor produse (armonizată sau nearmonizată). Astfel, s-ar consolida vizibilitatea punctelor de informare pentru produse și s-ar oferi IMM-urilor o sursă de informare clară.

4.4. Reducerea sarcinilor administrative pentru întreprinderi

- (16) Deoarece toate produsele trebuie să îndeplinească cerințele legale privind siguranța, sănătatea și alte interese publice, **există doar posibilități limitate de acordare a unor derogări IMM-urilor** de la prevederile legale ale legislației de armonizare a Uniunii privind produsele industriale. Cu toate acestea, Testul IMM²⁰ ar trebui aplicat întotdeauna pentru a se asigura deopotrivă că cerințele administrative nu impun IMM-urilor sarcini disproporționate și că legislația își atinge obiectivele.
- (17) Întreprinderilor trebuie să li se pună la dispoziție atât **o sursă de referință unică pentru modificările aduse legislației de armonizare a Uniunii** privind produsele industriale, cât și actualizarea standardelor în momentul în care acestea intră în vigoare. Astfel de informații ar permite industriei și în particular IMM-urilor să realizeze economii de timp și resurse. Întreprinderile

¹⁷ JO L 218 din 13.8.2008, p. 30.

¹⁸ Pentru informații suplimentare privind Sistemul de informare al pieței interne, consultați site-ul: <http://ec.europa.eu/imi-net>

¹⁹ JO L 218 din 13.08.2008, p. 21.

²⁰ O analiză a efectelor unei propuneri legislative privind IMM-urile. Mai multe informații disponibile la adresa: <http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/small-business-act/sme-test/>

care aderă la serviciu ar putea primi apoi actualizări prin e-mail, conținând informații privind modificările viitoare și momentul în care acestea vor avea loc. Trecerea de la o abordare bazată pe informare la o abordare bazată pe produs în ceea ce privește informarea operatorilor economici în legătură cu legislația de armonizare a Uniunii privind produsele industriale și standardele voluntare ar fi, cu toate acestea, un exercițiu care ar pune probleme tehnice și ar necesita mai multe resurse. Ar fi, de asemenea, nevoie de o cooperare strânsă și de sprijinul asociațiilor industriale și al organizațiilor de standardizare europene, câteva dintre acestea desfășurând deja o activitate relevantă în domeniu.

- (18) **întreprinderilor ar trebui să li se permită să continue să aleagă între prezentarea unei declarații de conformitate unice și prezentarea unei declarații de conformitate diferite pentru fiecare text legislativ al legislației de armonizare a Uniunii aplicabile** privind produsele.
- (19) **este esențial ca industria să nu fie împovărată excesiv cu modificări legislative prea frecvente**, deoarece în ultimul deceniu s-au făcut multe astfel de modificări, altele urmând să intre în vigoare în viitorul apropiat. Acțiunile/măsurile de reglementare ar trebui să continue să facă obiectul consultărilor publice și să fie sprijinite de evaluări ale impactului.

4.5. Extinderea domeniului de aplicare al legislației de armonizare a Uniunii privind produsele

- (20) **Comisia ar trebui să promoveze convergența la nivel internațional în ceea ce privește legislația și standardele tehnice** pentru produsele industriale, deoarece acest lucru ar putea ajuta la reducerea costurilor de conformitate pentru industrie, consolidând astfel competitivitatea industrială. Negocierea parteneriatul pentru comerț și investiții dintre UE și Statele Unite reprezintă un pas important în direcția corectă și ar trebui explorată cooperarea cu organismele de reglementare și standardizare din alte țări terțe care sunt piețe-cheie pentru exporturile europene, în special în țări care aplică adesea standarde bazate pe standardele europene sau internaționale ISO și IEC.

5. O VIZIUNE PENTRU VIITOR

Importanța eliminării barierelor de reglementare va crește doar în ritmul schimbărilor tehnologice și pe măsură ce lumea și lanțurile de aprovizionare la nivel mondial, devin tot mai integrate. În acest context și ținând cont de nevoia imediată de reducere a sarcinilor administrative, în special pentru IMM-uri, următoarele domenii par să fie cele cărora ar trebui să li se acorde atenție.

5.1. Buna funcționare a pieței interne a produselor necesită mecanisme puternice de aplicare

Întărirea supravegherii pieței și garantarea faptului că statele membre investesc resursele umane și financiare necesare în supravegherea pieței este un element-cheie al consolidării mecanismelor de aplicare. Provocarea este dublă. Pe de o parte, autoritățile trebuie să asigure aplicarea legislației pentru a garanta salvagardarea unor interese publice importante precum sănătatea și siguranța, protecția mediului și securitatea și protecția consumatorilor. Pe de altă parte, mecanismele de aplicare contribuie la eliminarea concurenței neloiale și la crearea de condiții egale de

concurență pentru operatorii economici. Coordonarea și cooperarea între autoritățile de aplicare a legii pe piața internă sunt, de asemenea, esențiale.

Aproape toate organizațiile profesionale au salutat noul „pachet privind supravegherea pieței” al Comisiei, dar au regretat faptul că sancțiunile în caz de neconformitate cu normele armonizate nu sunt aplicate coerent. Aceste sancțiuni, ca atare, nu fac parte din supravegherea pieței, ci sunt, mai degrabă, o consecință a acesteia. Anumite părți interesate sunt de părere că un sistem de sancțiuni economice neintegrat și fragmentat conduce la o nerespectare mai frecventă a legislației UE în domeniile în care sancțiunile sunt cele mai indulgente la un moment dat. Această situație ar putea fi evitată dacă sancțiunile economice ale diferitor state membre ar fi optimizate sau armonizate, cel puțin de așa manieră încât să se evite apariția unor discrepanțe majore, iar încălcările legislației privind produsele să fie tratate în mod similar în întreaga UE.

Prin urmare, Comisia va avea în vedere elaborarea unei propuneri legislative privind modalitățile de optimizare și armonizare a sancțiunilor economice de natură administrativă sau civilă în caz de nerespectare a legislației de armonizare a Uniunii, pentru a asigura tratamentul egal al tuturor întreprinderilor de pe piața internă a produselor industriale. O platformă a autorităților de aplicare, care să faciliteze activitatea și cooperarea reciprocă a acestora, ar reprezenta o valoare adăugată.

5.2. Legislația „orizontală” privind produsele

Majoritatea părților interesate au pledat pentru mai puține norme sectoriale și mai multe norme orizontale aplicabile tuturor sectoarelor produselor industriale, pentru a evita cerințele suprapuse sau contradictorii. S-u propus, astfel, o legislație „cadru” orizontală, cu caracter juridic obligatoriu, care să stabilească elemente comune tuturor sectoarelor, însă propunerea nu s-a bucurat de o susținere unanimă, unele părți interesate preferând ca fiecare directivă să conțină toate dispozițiile relevante. Mai multe autorități competente, autorități de supraveghere a pieței și asociații profesionale au fost în favoarea transformării Deciziei nr. 768/2008/CE într-un regulament, deoarece un astfel de regulament orizontal ar reduce volumul legislației în vigoare, care este adesea considerată a fi repetitivă și nefavorabilă IMM-urilor. Spre deosebire de Decizia nr. 768/2008/CE, care conține doar dispoziții de referință, regulamentul „cadru” orizontal ar avea, de asemenea, un caracter juridic obligatoriu și ar fi direct aplicabil.

Un exemplu la nivel național există în reglementarea națională orizontală adoptată în Germania pe baza Deciziei nr. 768/2008/CE. Aceste dispoziții prevăd un cadru de reglementare general, care structurează legislația sectorială adoptată la nivel național pornind de la legislația europeană privind produsele.

Propunerea privind modalitățile de optimizare și armonizare a sancțiunilor economice de natură administrativă sau civilă în caz de nerespectare a legislației de armonizare a Uniunii ar trebui, de asemenea, să facă noi pași în direcția optimizării și simplificării actualului cadru juridic comun pentru comercializarea produselor industriale, inclusiv întreținerea lor și serviciile post-vânzare.

5.3. Inovarea și viitorul digital

Societatea digitală se dezvoltă într-un ritm crescut. De exemplu, tehnologiile viitoare în domeniul roboticii și noile tehnologii de fabricație, cum ar fi „imprimarea 3D”, ar putea readuce o parte semnificativă a producției actuale la o dimensiune locală și, poate, mai sustenabilă. Imprimarea 3D are potențialul de a asigura condiții egale de

concurență între IMM-uri și întreprinderile mari în pentru reducerea costurilor de dezvoltare și pentru a permite întreprinderilor să-și dezvolte propriile prototipuri și proiecte inițiale, în loc să recurgă la externalizare, care poate avea un cost inabordabil. În același timp, se anticipează că revoluția dispozitivelor mobile va continua, ea conducând la apariția unei întregi clase de noi dispozitive inteligente portabile, cum ar fi ceasurile sau ochelarii inteligenți, ȧșăturile inteligente etc.

Pe scurt, lumea se îndreaptă rapid către „internetul obiectelor”, în care toate obiectele vor fi echipate cu dispozitive de identificare minuscule. Dacă toate obiectele din viața de zi cu zi ar fi echipate cu etichete radio, acestea ar putea fi identificate și inventariate de calculatoare. Software-ul va soluționa toate problemele legate de urmărirea și numărarea produselor, iar deșeurile, pierderile și costurile vor fi reduse în mod semnificativ. Software-ul va informa utilizatorii atunci când obiectele trebuie înlocuite, reparate sau rechemate și dacă ele sunt proaspete sau au depășit termenul optim de consum.

Cu toate acestea, atunci când a fost adoptată cea mai mare parte a legislației de armonizare a Uniunii, nu exista aproape niciun instrument electronic. Respectarea normelor implică încă birocrație pentru întreprinderi și autoritățile de supraveghere a pieței.

Pentru a rămâne competitivă, piața europeană a produselor industriale necesită un cadru de reglementare care să faciliteze inovarea și care să nu creeze bariere inutile în calea adoptării la timp a noilor tehnologii și a introducerii pe piață a inovațiilor. Legislația UE și standardele trebuie să permită punerea la dispoziție pe piață a noilor produse și tehnologii rapid astfel încât Europa să beneficieze de avantajul primului venit pe piața mondială. De asemenea, va trebui să se țină cont din ce în ce mai mult de provocările inedite create de noile tehnologii, cum ar fi de exemplu riscul unei producții nereglementate de articole periculoase cu ajutorul imprimantelor 3D sau impactul prezenței din ce în ce mai frecvente a echipamentelor de înregistrare care ar putea fi ascunse în dispozitivele inteligente.

Comisia va lua în considerare inovațiile și progresul tehnologic în elaborarea de noi propuneri în sfera pieței interne a produselor. Ea va lansa de asemenea o inițiativă privind conformitatea electronică în virtutea căreia respectarea legislației de armonizare a Uniunii poate fi demonstrată electronic și în mai multe limbi, de exemplu prin intermediul etichetării electronice, al supravegherii digitale a pieței și al declarațiilor de conformitate în toate limbile oficiale ale Uniunii.

5.4. Distincția tot mai redusă dintre produse și serviciile aferente acestora (instalare, întreținere etc.)

Întreprinderile producătoare oferă tot mai multe servicii, pe lângă produsele lor tradiționale. Interacțiunea dintre producție și servicii a devenit tot mai complexă. Serviciile și produsele fabricate sunt folosite ca elemente de intrare intermediare pentru producția unui număr mai mare de produse și servicii finale. Conținutul de servicii al producției a crescut la nivelul UE și la nivel global. În 2011, mai mult de o treime din valoarea adăugată a rezultatului final al producției era reprezentată de serviciile conexe.

Deși produsele de fabricație sunt, de asemenea, folosite pentru producția de servicii, conținutul în produse de fabricație al serviciilor este de aproximativ trei ori mai mic decât conținutul în servicii al produselor de fabricație și a crescut mult mai puțin de-a

lungul timpului. Conținutul mediu în produse de fabricație al serviciilor produse în UE este de aproximativ 10 %.

Există un nivel ridicat de complementaritate între produsele de fabricație și servicii²¹. Serviciile precum întreținerea și instruirea sunt elemente foarte importante în furnizarea de produse de fabricație complexe. Alte servicii precum transportul sunt esențiale pentru finalizarea produselor de fabricație, dar fac în continuare obiectul anumitor restricții de piață. În același timp, importanța serviciilor specializate precum intermedierea financiară, comunicațiile, asigurările și serviciile destinate întreprinderilor bazate pe un nivel înalt de cunoștințe (*knowledge-intensive business services*, KIBS) devin elemente de intrare importante în producția de rezultate sofisticate de fabricație. Acest proces este una dintre multele explicații pentru sporirea contribuției serviciilor la rezultatul general al economiei.²²

Problema complementarității produselor și serviciilor are o importanță sporită pentru economie. Comisia va examina modalitățile de îmbunătățire a interfeței dintre produsele de fabricație și serviciile din cadrul pieței interne.

5.5. Mai multe regulamente, mai puține directive...

Directivele au fost instrumentele preferate pentru armonizarea legislației privind produsele și au făcut ca piața internă a produselor industriale să devină o realitate. Cu toate acestea, în prezent, luând în considerare nivelul ridicat de integrare a pieței, provocările cărora trebuie să le facem față sunt noi, iar obiectivele politice chiar mai ambițioase.

Într-o lume tot mai complexă, accesul la informații privind normele de reglementare a produselor este foarte important. Costurile implicate de căutarea informațiilor corecte pot fi considerabile. Acest lucru este valabil nu numai pentru comerțul transfrontalier, accesul la informații putând reprezenta în continuare o problemă și pe piața internă a produselor, unde directivele impun obținerea unui rezultat, dar lasă statelor membre libertatea de a alege forma și mijloacele necesare. Ca urmare a acestei flexibilități, transpunerea dispozițiilor UE și punerea lor în aplicare poate varia de la o țară la alta și poate pune în pericol coerența cadrului general de reglementare a produselor. Riscul este mare mai ales atunci când conceptele sunt vagi sau dispozițiile imprecise, așa cum se întâmplă adesea atunci când se dorește concilierea intereselor a 28 sau a mai multor țări. De fapt, lipsa de informații sau diferențele în materie de reglementare pot constitui o barieră foarte importantă în calea comerțului în cadrul UE și aceasta, bineînțeles, mai ales în cazul IMM-urilor. Lucrurile devin și mai complicate dacă întreprinderile trebuie să comunice cu un număr mare de autorități guvernamentale, în mai multe limbi diferite.

Trecerea de la directive la regulamente conduce la reducerea birocrăției și întărirea securității juridice pentru întreprinderi. Sub rezerva unei evaluări de la caz la caz, Comisia va acorda de acum înainte prioritate reglementării în forma regulamentului, ca principală sursă a dreptului Uniunii pentru întreprinderi și autorități, astfel încât să se evite suprareglementarea și să se reducă la minimum numărul cazurilor de încălcare a dreptului Uniunii.

²¹ Grupul la nivel înalt privind serviciile pentru întreprinderi, propus în Comunicarea Comisiei „Către un Act privind piața unică” [COM(2010) 608], examinează complementaritatea dintre produse și servicii. Raportul final al grupului este așteptat în primăvara lui 2014.

²² Raportul competitivității UE 2013.

5.6. ...și o abordare favorabilă întreprinderilor a normelor privind produsele

Ar trebui să se facă mai mult pentru a ajuta întreprinderile să respecte legislația UE privind produsele industriale. Este esențial să se păstreze echilibrul corect între costurile de reglementare și obiectivele pe care aceasta le urmărește. În prezent, întreprinderile se confruntă cu mai multe acte legislative care se aplică acelorași produse/producători, iar și limitele dintre o mare parte a acestor acte sunt uneori neclare. Legislația privind piața internă este definită prin sute de directive, care pot avea domenii de aplicare, proceduri, abordări etc. diferite și care necesită măsuri suplimentare de transpunere.

Prin urmare, simplificarea și clarificarea normelor privind produsele este principala prioritate a Comisiei. Este necesară o integrare mai aprofundată a reglementării pieței interne a produselor. În mod ideal, abordarea normativă conform căreia produsele fac obiectul mai multor directive care urmăresc interese publice similare sau diferite și care sunt transpuse în mod diferit în statele membre, ar putea fi redusă prin crearea de „ghișee unice” legislative pentru producătorii unei anumite categorii de produse. O astfel de abordare ar însemna că mai multe cerințe aplicabile unei grupe de produse ar putea fi acoperite de o abordare legislativă unică și coerentă. Simplificările majore în materie de reglementare ar trebui să fie un obiectiv pe termen mediu sau lung. Acestea ar trebui să facă obiectul unor evaluări aprofundate ale impactului și să fie sincronizate cu revizuirile periodice ale legislației. Comisia recunoaște, astfel, efectele cumulative ale frecvenței modificărilor legislației europene, precum și cererea expresă a industriei, care își dorește perioade de stabilitate normativă, cu modificări progresive, mai degrabă decât revizuii profunde și frecvente ale legislației armonizate privind produsele.

Pe lângă normele favorabile întreprinderilor este, de asemenea, important ca standardele să nu genereze fragmentarea pieței. Având în vedere posibilitatea limitată a Comisiei de a interveni în procesul de standardizare, autoritățile statelor membre sunt încurajate să se implice în mod activ în dezvoltarea standardelor pentru a evita cazurile în care standardele sunt contestate doar la sfârșitul procesului.

Cu ocazia revizuirii periodice a legislației sectoriale, Comisia va analiza dacă aceasta poate fi sau nu fuzionată cu alte acte legislative aplicabile aceleiași categorii de produse.

5.7. Piața mondială

Necesitatea eliminării barierelor de reglementare se va face tot mai pregnantă, pe măsură ce lumea va deveni mai multipolară, iar în țările în curs de dezvoltare cu creștere economică rapidă vor apărea noi centre de dezvoltare economică și comercială, cu cadre de reglementare proprii.

În trecut, UE se putea baza pe atractivitatea modelului său de reglementare, deoarece respectarea legislației UE însemna accesul partenerilor comerciali la cel mai mare importator de produse din lume. Datorită dimensiunii pieței interne, UE a stabilit standarde la nivel internațional. Cu toate acestea, ca să rămână competitivă și să se asigure că întreprinderile UE au cele mai bune oportunități, UE trebuie să recunoască faptul că această situație este în schimbare și să se adapteze la noua realitate. Competitivitatea internațională a întreprinderilor din UE trebuie să joace un rol mai important în evaluarea actualelor norme UE și în examinarea opțiunilor privind lansarea de noi inițiative.

Abordarea adoptată de UE față de partenerii săi comerciali variază. Pe de o parte, în ceea ce privește țările candidate la aderarea la UE și ceilalți parteneri învecinați, obiectivul este realizarea unei alinieri complete la modelul de reglementare al UE. Pe de altă parte, deși abordarea adoptată în cazul partenerilor mai îndepărtați nu poate fi la fel de ambițioasă, ea rămâne orientată spre convergența normativă. Din punctul de vedere al operatorilor economici, convergența normativă prezintă avantaje majore față de acordurile de recunoaștere reciprocă, în special din perspectiva securității juridice.

Într-un cadru mondial cu tarife tot mai mici, barierele de reglementare sau cele „din spatele frontierelor” sunt responsabile pentru costurile administrative relativ mai mari și costurile de conformitate semnificative suportate de industrie. UE ar trebui să-și actualizeze dialogurile strategice cu cele mai importante țări terțe, ca mijloc de construire a încrederii reciproce și de îmbunătățire a predictibilității evoluțiilor în materie de reglementare. Acesta este un instrument esențial pentru elaborarea planurilor de viitor ale industriei.

UE negociază deja acorduri de liber schimb cu țări industrializate importante. Aceste negocieri creează oportunități de reducere a obstacolelor de reglementare dintre parteneri comerciali importanți, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a intereselor publice. Acestea contribuie la considerații mai ample, pe marginea definirii unor norme comune la nivel mondial în ceea ce privește produsele. Pentru UE, aceasta înseamnă un acces mai larg la piețe emergente-cheie, caracterizate printr-o creștere economică și o cerere importantă.

Un acord comercial transatlantic care să elimine barierele tradiționale din calea comerțului de produse și servicii ar fi un pas major în direcția instituirii unor astfel de norme mondiale. Acesta ar putea reduce costurile de punere în conformitate suportate de întreprinderile din toate sectoarele economice. Adoptarea unor regulamente transatlantice comune pentru noile tehnologii ar putea economisi milioane și ar putea contribui la definirea unor standarde și regulamente mondiale deschise pentru industriile viitorului.

UE ar trebui să continue promovarea convergenței internaționale la nivelul legislației și al standardelor tehnice pentru produsele industriale, garantând în același timp un grad ridicat de protecție a intereselor publice. Comisia ar trebui să-și concentreze atenția pe impactul normelor UE asupra competitivității internaționale a întreprinderilor din Uniune.

6. CONCLUZIE

Deși piața internă a produselor se caracterizează printr-un înalt nivel de dezvoltare și o integrare avansată, ea trebuie să se dezvolte în continuare, pentru a ține pasul cu provocările tehnologice și societale ale secolului 21. Totuși, acest imperativ trebuie pus în balanță cu solicitarea părților interesate din industrie, care își doresc perioade de stabilitate normativă, fără reformarea profundă a legislației. Prin urmare, pe termen scurt, Comisia își va canaliza eforturile în direcția consolidării legislației și a întăririi mecanismelor de aplicare, fără a spori sarcinile care incumbă asupra industriei. Comisia va lucra la o propunere constând dintr-o abordare armonizată a sancțiunilor economice și un cadru comun pentru comercializarea produselor industriale, pe baza Deciziei nr. 768/2008/CE.